

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 6/2013
06.02.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.М. и др., због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 59/13 од 22.01.2013. године, подигнутом против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4303/10 од 14.06.2011. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 59/13 од 22.01.2013. године се УВАЖАВА као основан и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 4303/10 од 14.06.2011. године УКИДА у односу на окр. Н.М., а по службеној дужности и у односу на окр. Ч.М. и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 488/08 од 15.03.2010. године, окривљени Н.М., осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од једне године и 10 месеци, тако што му је за кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ утврђена казна затвора у трајању од једне године и три месеца и узета као утврђена казна затвора у трајању од осам месеци по опозваној условној осуди пресудом Општинског суда у Обреновцу К 319/07 од 26.11.2007. године, док је окривљени Ч.М., осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и осам месеци, тако што му је за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ утврђена казна затвора у трајању од једне године и три месеца и узете као утврђене и то: казна затвора у трајању од осам месеци по опозваној условној осуди пресудом Општинског суда у Обреновцу К 319/07 од 26.11.2007. године и казна затвора у трајању од десет месеци по опозваној условној осуди пресудом Општинског суда у Обреновцу К 228/08 од 16.07.2009. године.

Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 4303/10 од 14.06.2011. године, уважавајући жалбу окр. Н.М., преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а по службеној дужности и у погледу правне оцене дела, те и у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног Ч.М., тако што је кривично-правне радње окривљених Ч. и Н.М., ближе описане у изреци првостепене пресуде, правно квалификовао као кривично дело крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које им је утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, при том задржавајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци, по опозваним условним осудама, изреченим правноснажном пресудом Општинског суда у Обреновцу К бр. 319/07 од 26.11.2007. године, а окривљеном Ч.М. и утврђену казну затвора у трајању од десет месеци по правноснажној пресуди Општинског суда у Обреновцу К 288/08 од 16.07.2009. године и окривљеног Н.М. осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, а окривљеног Ч.М. на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 59/13 од 22.01.2013. године, против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4303/10 од 14.06.2011. године, због повреде кривичног закона – члан 369. тачка 4. у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, укине пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 4303/10 од 14.06.2011. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев подигнут, па је нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд Београду, својом пресудом Кж1 4303/10 од 14.06.2011. године, на штету окривљеног повредио Кривични законик и то одредбу члана 369. тачка 4. ЗКП, у вези члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика.

Одредбом члана 369. тачка 4. ЗКП прописано је да повреда кривичног закона постоји када је одлуком о казни, условној осуди или судској опомени, односно одлуком о мери безбедности или одузимању имовинске користи или о опозивању условног отпуста прекорачено овлашћење које суд има по закону.

Одредбом члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика прописано је да ако је суд за кривична дела у стицају утврдио казне затвора, повисиће најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора.

Из списка предмета произилази да је Апелациони суд у Београду окривљеном Н.М. за извршено кривично дело крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од шест месеци при том задржавајући као правилно утврђену казну затвора у трајању од осам месеци по опозваној условној осуди, по пресуди Општинског суда у Обреновцу К бр. 319/07 од 26.11.2007. године, те окривљеног Н.М. осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци.

Међутим, како у конкретном случају правилном применом одредбе члана 60. став 2. тачка 2. КЗ јединствена казна затвора не би могла достићи збир утврђених казни који износи једну годину и два месеца, а јединствена казна затвора би највише могла бити једна година и један месец, то Врховни касациони суд, закључује да је изреченом јединственом казном затвора у трајању од једне године и осам месеци, на штету окривљеног Н.М. повређен закон и то одредбе члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 60. став 2. тачка 2. ЗКП, а на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости подигнут у корист окр. Н.М. и на основу члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо другостепену пресуду и списе предмета вратио Апелационом суду у Београду, како би у поновном поступку отклонио недостатке на које му је указано овом пресудом и након тога донео правилну и на закону засновану одлуку.

Поступајући по службеној дужности, у смислу одредбе члана 423. став 2. ЗКП, Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду и у односу на окривљеног Ч.М., налазећи да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног Н.М. постоје и у односу на саоптуженог Ч.М., у погледу којег није подигнут захтев за заштиту законитости, те је и у односу на овог окривљеног применом одредбе члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Окривљеном Ч.М. који је саоптужени и саизвршилац са окр. Н.М. кривичног дела крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, Апелациони суд у Београду је истом пресудом за ово кривично дело утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, а задржао као правилно утврђену казну затвора по опозваној условној осуди Општинског суда у Обреновцу К 319/07 од 26.11.2007. године у трајању од осам месеци и казну затвора по пресуди истог суда К 228/08 од 16.07.2009. године у трајању од десет месеци, што чини збир од 24 месеца, који изречена казна није смела достићи сходно члану 60. став 2. тачка 2. КЗ, док Апелациони суд у Београду овог окривљеног осуђује на казну затвора у трајању од две године и шест месеци (30 месеци).

Стога је и у односу на окривљеног Ч.М. Апелациони суд у Београду наведеном пресудом повредио кривични закон, одредбу члана 369. тачка 4. ЗКП, а у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Зорица Стојковић,с.р.

Невенка Важић,с.р.